

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682164912/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Her fik jeg de første Mark Jordbær, i Dannemark vare de vist neppe endnu i Blomster!

Postillon'en blæste, og -- med de sidste Jordbær i et Drueliblad, holdt jeg udenfor *Dresden*. Ved Porten her, blev mit Pas mig affordret, og jeg fik et Opholdskort istedet. *Neustad* saae mig ret anseelig ud; jeg havde tænkt mig den ganske anderledes, men da jeg kom til Augustusbroen, som jeg kjendte saa godt af Kobber, var det mig, som jeg eengang i Drømme havde været her før. Elben væltede sine gule Bølger hen under de stolte Buer; der var Liv og Færdsel paa Floden, men endnu mere paa Broen; Vogne og Ryttere joge midt ad den, og paa begge Sider var der en stor Forskjellighed af Vandrende; omtrent midt over Floden, stod paa een af de Udbygninger, der dannede enkelte Buer, en Christus paa Korset, jeg troer den er af Malm. Nu kom vi da til Altstadt, det egentlige *Dresden*, de bryhlske Terrasser med deres brede Trapper laac tilvenstre og den catholske Kirke med sine Taarne tilheire og midt for, Porten, der førte os ind i selve Byen.

Dresden stod mig som Overgangspunktet mellem Nord- og Sydtydskland, og det har ogsaa en blandet Character af begge; det var den sidste, store Stad jeg imod Syd skulde faae at see i Tydskland, denne Tanke faldt mig ind og gjorde, at jeg med et Slags Veemod rullede ind i den kjære By.

I *Hôtel de Russie* vilde mine to Frankfurter tage ind, jeg besluttede da at gjøre Selskab, og fandt mig siden ret godt derved.

Byen havde mig noget indtagende venligt, jeg følte mig strax hjemme. Min første Udflugt var til vor berømte Landskabsmaler *Dahl*. Jeg havde intet Anbefalings-Brev med, men som Dansk, var jeg inderlig velkommen. Hvor megen Interesse, selv Tidsopoffrelse, viiste han ikke mig og sine andre Landsmænd, der vare der paa samme Tid, som jeg. Om Aftenen skulde han med to Nordmænd til *Tieck*; den store Digter vilde denne Aften læse for en Vennekreds; da jeg nu havde Anbefalings-Brev med til ham, fra *Ingemann*, desuden før havde skrevet Digteren til, indbød han mig at følge med, men bad mig nu ikke spille Tiden hos sig, men gaae i catholsk Kirke; -- det var just denne Dag *Corpus domini* Festen; de fleste Ceremonier vare vel nu forbi, men jeg vilde faae Castraterne at høre.

Jeg fandt snart Veien over de brühlske Terrasser, som vrimlede af Spadserende; der var saa meget smukt at see, den store Augustusbro